

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpocznienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpocznienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpocznienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpocznienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpocznienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpoczynienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonale zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)

Wchodzimy do odpocznienia, którzy uwierzyliśmy - Żyd. 4:3

Nasz odpoczynek w Panu jest zupełny w takiej mierze, w jakiej Mu ufamy. Ten, kto w pełni wierzy, w pełni odpoczywa; ten, kto wierzy jedynie częściowo, częściowo odpoczywa. Idealnym stanem duchowego Izraelity jest osiągnięcie doskonałego odpoczynku, doskonałe zachowywanie sabatu w jego obecnych doświadczeniach oraz oczekiwanie i staranie się o inny, jeszcze pełniejszy odpoczynek - rzeczywisty odpoczynek udoskonalonego stanu, odpocznienie, które pozostaje dla ludu Bożego. „Starajmy się więc, abyśmy weszli do tego odpocznienia [sabatu], żeby kto nie wpadł w ten przykład niedowiarstwa [cielesnego Izraela]” (Żyd. 4:9-11). (R2534)